

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

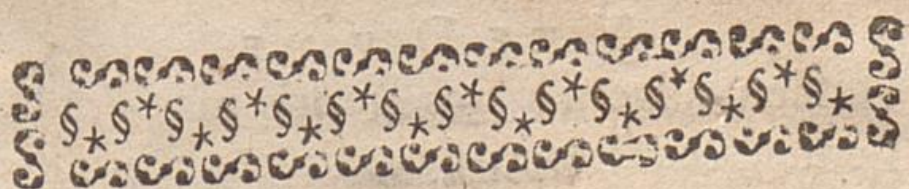
**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Monasterii Westphaliae, 1642

Capvt I. Quæ sit compendiosiſſima Via Ad Vitam spiritualem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46790)

IOANNIS EVSEBII
NIEREMBERGII

EX SOCIETATE IESV

VITA DIVINA,

seu

VIA REGIA,

FACILI COMPENDIO AD PERFECTIO-
NEM DUCENS.

CAPVT I.

*Qua sit compendiosissima via ad vi-
tam spiritualem?*

Per amini non cibum qui perit; sed
qui permanet in vitam eternam.^a
Verba sunt hæc Filii DEI,
Christi IESV, quæ nos magni
debet æstimare, tum ob sum-
mam ea loquentis auctoritatem; tum ob

A

ejul.

^a Ioan. 8, v. 27.

ejusdem adversus nos amoris magnitudinem. descendit enim de cælis, & acerbissimam Crucis mortem pro hominum salute sustinuit; ut nos dictis factisque suis vitam quamdam divinam edoceret. Ad hanc ipsam exemplo nos prætereà suo incitavit; cum tam disertè, *Meus cibus est, ait, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me; ut perficiam opus ejus*^b. Nam inter omnia pia exercitia, quæ pabulum sunt & nutrimentum animæ, quibusque vita ac fervor spiritûs conservatur; sola divinæ voluntatis exsecutio, & nostræ cum eâdem consensio, æternum durabit: neque deseret nos umquam gratum isthoc & sine curâ studium beneplaciti divini adimplendi, quod sanctos Angelos cum summa ipsorum voluptate & honore nunc occupat, eosdem in omnem seculorum æternitatem occupaturum, Davide teste c: à quo proptereà vocantur *ministri DEI, qui faciunt voluntatem ejus*^d. Hoc verò tantum bonum in aliis spiritualibus exercitationibus nequaquam reperias: humilitati enim, patientiæ,

^b Ioan. 4, v. 34. ^c Psal. 83, v. 5. ^d Psalmo 102, v. 20
 & 21.

entiæ, mortificationi, pœnitentiæ & praxibus medijsque aliis, ad perfectionem consequendam idoneis, neque locus ullus erit in vitâ alterâ; neque in hâc ipsâ continuò; sed aliquando solùm usurpari queunt, & interrumpi sæpius aut mutari debent: cùm id genus exercitia omnibus eodem modo apta non sint; immo nec unì eidemque homini in quovis statu: & quod Incipientibus mirè cõvenit, non æquè Proficientibus accommodum sit & Perfectis.

Sola autem divinæ voluntatis expletio, non modò utilis est omnibus; verùm necessaria quoque, nec ulli obnoxia mutationi. Exercitium hoc tam gratus utilisque cibus est iis, qui illum gustare cœperunt, ut nunquam vel gravet vel impediat: tam item excellens, ut huc revocentur exercitia reliqua; & qui huic unì perfectè se dederit, simul accuraturus sit alia omnia, futurus humilis, pœnitens, mortificatus, patiens, & modestus. Quidquid Ascetici Scriptores tradunt, modique & viæ, quas monstrant, perfectionis assequendæ, hic desinunt; quique sincerè ac constanter in hoc exercitium

incumberet, maximum se brevè profectum fecisse experiretur: quoniam singulare est itineris compendium, viâque expeditissima, quâ ad optatam mox metam perducâre, scopûmque tangas.

Et quia, ut innuebam, statibus servit omnibus; meritò *Via regia* dicatur, per quam, nusquam evagando, ambulare liceat omnibus, Incipientibus, Proficientibus, & Perfectis, languidis & robustis, ægrotis & sanis. Cedet itaque magnoperè ad DEI obsequium, hoc exercitium in opus deducere, eique vehementer affici. Diversi diversis student virtutibus, variósque modos adhibent, ad spiritum conservandum perfectionémque consequendam. Quidam humilitati se dedunt, ut in eâ aliquando excellentes evadant; quidam mortificationi: alii asperitates adhibent corporis, orationem alii: singulique quantum possunt, contendunt, ut in particularibus istis virtutibus plurimum proficiant. Ego verò sic existimo, quantumvis magni ista momenti sint: insigne nihilo-minus compendium, & in quo cetera omnia contineantur, reperisse eum,

CAPVT I.

eum, qui sine morâ hoc exercitium amplectatur, in eoque perseveret: nimirum, ut nihil faciat, adeoque nec oculum attollat, nisi cum DEO id placet; atque ut faciat, quidquid ei gratum fore cognoscit. Usque eò; ut nulla alia ratio gravior, causa nulla præstantior, nulla vis potentior, neque necessitas urgentior quemquam ad agendum possit impellere, quàm dicere: *DEVS hoc petit; ista est DEI voluntas & beneplacitum*: id perpetuò spectando in iis quæque agit, quæque omit- tit, nū DEO res placeat vel displiceat, quæque ratione eamdē fieri Ille, vel non fieri cupiat.

Hoc est exercitium brevissimum, minimèque impeditum: hæc est via tutissima, dolis insidiisque nullis exposita: hoc compendium est vitæ spiritualis: universalis hæc est regula, nullam admittens exceptionem: medium est, simulque finis mediorum reliquorum; & medium efficacissimum, ad alia media omnia majori cum absoluteione meritoque perficienda. Studium enim hoc & sollicitudo pervigil penitens indagandæ implendæque voluntatis divinæ, præterquam quod sit actionum nostrarum omnium ge-

generalis quædam amussis, & ratio unica, ad
 rectè in iis progrediendum, divinamque sa-
 pientiam consequendam; fons etiam est u-
 berrimus promeritorum & gratiarum. quo-
 niam uti actiones omnes à nobilitate finis
 in iis propositi dignitatem præstantiamque
 suam mutuuntur, & purior sublimiorve fi-
 nis nullus est quàm voluntas DEI, quæ est
 DEVS ipse; hoc causæ est, ut quidquid ob
 hunc finem facimus, id omne elevetur col-
 loceturque in altissimo gradu meritorum,
 operaque perficiantur sincerissimæ carita-
 tis. ex eo fit quoque, ut patientia, quâ DEI
 causâ adversa omnia tolerantur; quia DEVS
 nos pati vult, nihilò sit meriti minoris: quo-
 niam eadem velle, eademque nolle, purissi-
 ma est caritas, & suprema lex amoris. Ideo-
 que, si quis omnia agit patiturque, quia sic
 vult DEVS; numquam hic talis cessat ingen-
 tia lucra colligere, potestque hoc unico ex-
 exercitio ad insignem sanctitatem pervenire.
 Verùm prius, quàm illius usum proponã, o-
 stendã quàm illud sit cõveniens, quàm ne-
 cessariũ, quàm efficax, quàm honestũ, quàm
 jucũdũ, quàm utile, quàmque DEO gloriosũ
 & ac-

& acceptum; quò omnibus hâc ratione persuadeam, ut ardentè illud appetant, studiùmque in eo suum collocent. Quosdam enim sola trahit spes proprii commodi; quosdam voluptas; honor permovet alios; alios obligationes respectusque graves: nonnulli necessitate, vi nonnulli dumtaxat impelluntur. Rationes hæ omnes hoc Exercitium suadentes optimè conspirant, ad illudque nos impellunt: quandoquidem divinæ executionis voluntatis res ea est, quæ una omnium maximè nos sibi obligat, quâ nulla alia vel gloriosior, vel jucundior, vel honestior, vel utilior, vel necessaria magis, vel denique potentior efficaciorque reperitur.

CAPVT II.

De jure quod DEVS obtinet, ut divinæ homines, non propria obsequantur voluntati.

DVbitari non potest, quin servus Domini sui, cliens Principis, filius patris, & mariti vxor voluntatem exsequi, ab eâque nec tantillum deflectere teneantur. atqui DEVS, noster est Dominus, Rex noster,